ALAPÍTÓ-FŐSZERKESZTŐ:
EGRI László

SZERKESZTŐK:
GYARMATI Zsolt
SZILÁGYI Gábor

KIADÓ: EGRI László

KIADÓ SZÉKHELYE:
4200 HAJDÚSZOBOSZLÓ,
RÁKÓCZI U.17.

ISSN 2064-1575
ONLINE KÖZÖSSÉGI-MŰVÉSZETI FOLYÓIRAT

III. ÉVFOLYAM/ 2. SZÁM
2015

E-POSTA: POLIKROM@FREEMAIL.HU

HONLAP: WWW. POLIKROM.P8.HU

© POLIKRÓM FOLYÓIRAT

MEGJELENIK ONLINE FORMÁTUMBAN, ÉVENTE KÉT ALKALOMMAL

Tartalomjegyzék

Köszöntő …..... 3

Bieliczky Joó Sándor: *Őszi táj* …..... 4

Juhász Kata: *Charles Sorley műfordítás* 5

Bazsó Ádám: *Tudat* 6

Sipos Péter: *Bábuk (kép)* 10

Hevesi Ágnes: *Az igazi* 11

Magyari Zsuzsanna: *Műrepülés (kép)* 13

Karkó Ádám: *Művészetlenül* 14

Tóth Márton: *Élj örömittasan* 15

Dedikált könyvritkaságok Hajdúszoboszlón *(plakát)* 16

Szerkesztőségi üzenet …..... 17

Köszöntő

Kedves Olvasóink!

Beköszöntött az ősz, halkan peregnek a megfáradt falevelek a hideg súly alatt roskadó fákról. Szürke felhőtömegek gomolyognak álmosan ásítozva a vándormadarak szántotta égen. Idei második lapszámunkat az őszre hangolódva *Bieliczky Joó Sándor* (1929-1983) költő, újságíró verssoraival nyitjuk. Lapszámunkban ezúttal is helyet kapott több fiatal, feltörekvő tehetség. Munkáik olvasásához kellemes elmélyülést kívánunk!

Tisztelettel: A *Polikróm folyóirat* szerkesztősége

Paál László (1846-1879) festménye

Bieliczky Joó Sándor

Őszi táj

Falevelek hullnak
Ablakok csukódnak
Gyermekek nevetnek
Országúton mennek
- Vézna katonák –

Szégyellős nap-úrfi
Teste ritkán bújki.
Hegyek kopaszodnak
Szívhez folyamodnak
- A szerelmesek -

Kémények füstölnek
Emlékeket törnek.
Csendes lett a határ
Nincs daloló madár
- Méláznak a fák -

Est fellegek járnak
Lányok zongoráznak.
Sárguló kopárság
Ébredő szabadság
Alkonya nevet -

Juhász Kata

Charles Sorley

Amikor álmaidban beforrt arcú halottak
millióit látod fehér zászlóaljként menetelni
Ne szólj lágy szavakat ahogyan a többiek tették.
Ily visszhangzó szavakra nincs szükséged.
Ne dícsérd őket. Zárt fülükkel honnan tudhatnánk,
hogy nem átkaidat szórod ama sebes főkre?
Ne könnyez. Világtalan szemeik nem látják
könnyeidet zubogni össze.
De ne is tisztelegj. Könnyű halottnak lenni.
Csak ennyit szólj: "Már halottak", majd hallasd:
"Sokan távoztak már el, kik meglehet, jobbak voltak".
Végül, kísérd szemeiddel eme összezsúfolt tömeget
Tán felismersz valakit, kit szíved mindeddig szeretett
De mit ismerni vélsz, csak egy kísértet.
Mert semmi sem viseli az arcot, melyet látsz.
Mindet magáévá tette már, a hatalmas halál.

Bazsó Ádám

Tudat

1.

A kisfiú nem nézett oda
Várta valami éber ólomíz
Tudata teljes csendje
-Kvarchomok-

2.

A látszólagos rend
Sokszor takar káoszt
Ráoszt
és új lapokat cinkel.

3.

A létezés határait lebontják.

4.

Felébredve a nappal
Kontúrjaiba táguló
anyaggal:
(Testté toborzott sejtek sorfala)

5.

Utak a végtelenbe
Egy táj,
ami az energiától
széthull.

6.

Lehetségesnek
látszik
a lehetetlen:
Temet engem
és üdvözöl
az élet.

7.

Vajon mi maradandó
Mire mondhatjuk azt,
hogy létezett?

8.

A nap
az ég
tündöklő tű-feje:
Imákba foglalt
ébrenlét-sugárzás.

9.

A kertkapun túl végtelen veszély
Ne hallgatózz és már ne is beszélj…

10.

Rád találok
Ott leszel
Kétkedem
De újra meghatódom

11.

Enyém vagy? Mit tehetnék
Ha léted is csak emlék
(Örökké változatlan)

12.

Egy test sem lehetett olyan gyönyörű, mint az övé.
Volt benne valami éteri.
Az idő más távlatokat nyert.
Emlékszem, mécseseket rakott a lépcsőfokokra,
ezek az apróbb-nagyobb fények vezettek a szobája
ajtajáig.
Új kronológia.

13.

Súlypontok
Szigorúság
Áldozat –
Egy párbaj peremére
Szögeztem szívedet
Íme: lüktet.

14.

Az est illatai
A városé
A csendé
Így változik
a véges
végtelenné
Így módosul
a térben
minden út.

15.

Visszhangot ver a sáskák vonulása.

Alkalmi viszony, éhes menedék.

Nem vágy panasza, nem pusztán a béke.

Visszhangját veri lelkemben a lét.

16.

Vergődik a dobszó

Pánt és csuha lebben

Érvek hada némán

Virraszt a hidegben.

17.

A létünk oly kincset érő

A létünk oly semmiség

Hisz eldöntik, kulcsra zárják

A megtartó, szent klisék

18.

Nő

Ellentmondásokkal ékes

Hű önmagából sarjasztott hitéhez

19.

A virágok

A föld

Az édenbeli zöld

A szerencse

A baj

A szótlan diadal

Sipos Péter: ***Bábuk***

Hevesi Ágnes

Az Igazi

Ki az, kit az Isten nekem szánt,
Ki barátom és társam egyaránt?
Ki az, kiben megbízhatok teljesen,
Kire rábízhatom egész életem?
Kinek megmutathatom igazi valómat,
Kivel megoszthatom minden gondolatomat?
Ki nem azt szereti bennem, amit lát,
Hanem azt, kit megismert egy idő után.
Van-e valaki, ki kiegészíti éltemet,
Kivel teljesnek érezhetem lényemet?
Aki mellett minden perc egy csoda,
Mert őt az Isten nekem ajándékozta.
Ki mellett öröm lesz felkelni,
S nap, mint nap a szemébe nézni.
Kinek már tekintete is elárulja,
Hogy csak te vagy az egyetlen a számára.
Ki a hibáiddal is szeret,
Nem a külsőd miatt jár veled.
Ki nap, mint nap újra beléd szeret,
Mikor ránézel s megöleled.
Ki egy ölelésedből érzi, hogy ez csak neki szól,
Ez egy olyan érzés, mely örökké tartó.
Ki nem sajnálja idejét arra,
Hogy kedves szavakkal mosolyt csaljon az arcodra.
Ki öregségedre is ugyanúgy fog szeretni,
S ugyanúgy fog remegő kezével megérinteni.
Hisz a hármas kötelék a legerősebb,
Mit nem szakíthat el, a világi csábítás sem.
Hisz a szeretet, a hűség mindennek az alapja.

Együtt, egy cél felé, kéz a kézben haladva.
Mert hiszed, hogy meglelted másik feled,
Kivel leélheted hátralevő életedet.

Magyari Zsuzsanna: ***Műrepülés***

Karkó Ádám

Művészetlenül

Félig mutatott arccal, velem szemben,
Félig elmondott szavak, kopár kertben,
Megtagadott mondat, közhelyi téma,
Mint ez is: csak van, megmászatlan létra.

Két ág között vagyok, pihenő madár,
Ismert-ismeretlen, széles e határ,
Csiripelve, néha szomorkásan csak,
Néha nyitott szemmel, néha, mint egy vak.

Folytatólagos sablontucat-közeg,
Elfogadott egyéntelenség főleg,
Ízléstelenül szaggatott töredék,
Tiszteletlen ifjú - öregedő nép.

Egyetlen síkra írt téma-részletek,
Monoton, unottan vesztett élvezet.
Nincs hangzás, megtöredezett lap-darab,
Művészet mentes semmi - mind arcba kap.

Tóth Márton

Élj örömittasan

Féltőn nézel a holnapba, lesz-e jövőd másnap,
Földbe temetnéd magad, de mi lesz, ha hamar kiásnak.
Bármilyen akadály is hárul eléd, ne add fel a reményt,
Az élet célokról szól, adj magadnak esélyt.

Temesd el a múltat, a jövőt építsed fel!
Légy, aki szeretnél, fel a fejjel!
Ne a droghoz nyúlj, mert szétszed!
Legtöbbször a pokolra jut, aki ilyet szed.

Azért mert egyszer voltál intézetben, még nem vagy elmebeteg.
De kicsit furcsa, ha társaságban vagy első kérdésed: „Elmehetek?”
Semmiből sem tanultál,
Itt az idő, hogy okuljál.

A temetőben a boldogságot nem leled,
Azzal, hogy a koporsó fedelét öleled.
Eszedbe jut mennyien packáztak ellened,
Nincsen se Istened, se jelened.

A mélybe temeted magad,
Miközben a tested a földhöz tapad,
Előtted az élet, élj örömittasan!
Ne narkósan vagy ittasan!

Állj talpra, mitől félsz?
Örülj annak, hogy élsz.
Érték, amely benned van, magadból ásd ki,
Szívednek a szépet számtalanszor tárd ki.

Megtekinthető: 2015. október 31-ig

Dedikált könyvritkaságok Hajdúszoboszlón

FÖNIX EMLÉKSZOBA
Szabó László zug 6. fszt. 1.
Bejelentkezés: +36 (52) 272-048

MÓRICZ ZSIGMOND
SZABÓ LŐRINC
ILLYÉS GYULA
ZELK ZOLTÁN
SÍK SÁNDOR
JÉKELY ZOLTÁN
NEMES NAGY ÁGNES
DÉRY TIBOR
FALUDY GYÖRGY
TÖRÖK SOPHIE
VÁRNAI ZSENI
SÜTŐ ANDRÁS
CSOÓRI SÁNDOR

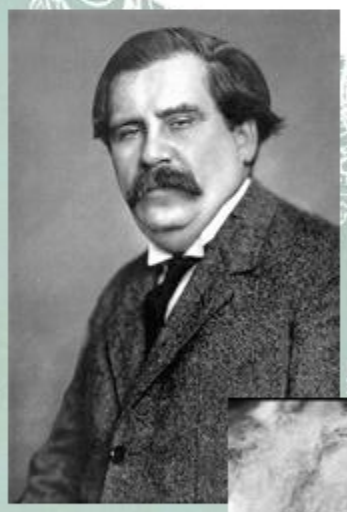

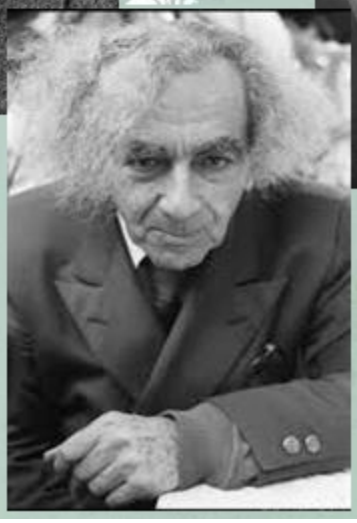

Egri László költő gyűjteményéből

SZERKESZTŐSÉGI ÜZENET

Közösségi-művészeti folyóiratunk 2013 év elején indult. Mivel a publikálások témaköreit nem kívánjuk egy bizonyos tartalmi struktúrára korlátozni, ezért kapta lapunk a Polikróm (magy.: sokszínű) elnevezést. Olyan modern szócsőként kívánunk funkcionálni a XXI. században, ahol minden érdeklődő megtalálhatja a számára legfontosabb művészi értékeket.

Célunk, hogy olyan aktív közösséget hozzunk létre, ahol sokszínű alkotások összessége alakítja ki a lap egyedi arculatát.

Teret kívánunk biztosítani annak, hogy változatos témákról szólaltassunk meg tehetséges, művészi érdeklődéssel rendelkező diákokat, fiatal szerzőket, akik úgy érzik szívesen tennék közzé színvonalas alkotásaikat.

Az alábbi kategóriákban várjuk a munkákat:

tanulmány

cikk

kritika

recenzió

interjú

műfordítás

próza

vers

grafikák, rajzok